

naar mere normale Tilstande vender tilbage. Særlig det sidste Forhold — Prisernes nuværende abnorme Højde — kunde maaske endda bevirke, at det var klogere, om Tjenestemændene stillede sig ret køligt overfor et Forslag om Løn efter Priserne, men en Drøftelse af Tanken er dog ikke til at komme udenom, og Pjecen kan derfor paa det bedste anbefales vore bevilgende Myndigheder, vore Tjenestemænd og andre interesserede.

O. B. Kofoed.

JENS PEDERSEN: Om Livsforsikringsvirksomhed. G. E. C. Gads Forlag. Kjøbenhavn 1916. 169 Sider.

Det vilde ikke være utænkeligt, om der fandtes dem, der, naar Direktør, Dr. polit. Jens Pedersen har udgivet et Arbejde under ovennævnte Titel, da vilde vente, at Bogen var kommet til Verden for enten at forfægte en ny Idé eller for at øve Kritik overfor et og andet ved Livsforsikringsvirksomheden, som den engang forefindes. Dette er dog ikke Tilfældet, idet Bogen er en Lærebog, endog specielt udarbejdet til Brug ved Undervisningen paa Købmandskolens Forsikringskursus. Den vil derfor i første Række have Krav paa at blive betragtet som et Stykke praktisk Pædagogik, over hvilket Erfaringerne fra den daglige Brug ved Undervisningen naturligvis først kan fælde den endelige Dom; men Sandsynligheden taler for, at Forf. her — ogsaa som Pædagog — har haft en heldig Haand. I Stedet for, som det vilde have været ganske nærliggende, at tage Livsforsikringsloven som Udgangspunkt, for ved nærmere at gøre Rede for de Forhold, der har givet Anledning til de enkelte i Loven indeholdte Bestemmelser, ad den saaledes angivne Vej at naa til en Beskrivelse af en moderne Livsforsikringsanstalts mange Funktioner, har Forf. med en vis Dristighed angrebet sin Opgave paa et helt andet Punkt, idet han efter nogle faa, orienterende Bemærkninger om

naar mere normale Tilstande vender tilbage. Særlig det sidste Forhold — Prisernes nuværende abnorme Højde — kunde maaske endda bevirke, at det var klogere, om Tjenestemændene stillede sig ret køligt overfor et Forslag om Løn efter Priserne, men en Drøftelse af Tanken er dog ikke til at komme udenom, og Pjecen kan derfor paa det bedste anbefales vore bevilgende Myndigheder, vore Tjenestemænd og andre interesserede.

O. B. Kofoed.

JENS PEDERSEN: Om Livsforsikringsvirksomhed. G. E. C. Gads Forlag. Kjøbenhavn 1916. 169 Sider.

Det vilde ikke være utænkeligt, om der fandtes dem, der, naar Direktør, Dr. polit. Jens Pedersen har udgivet et Arbejde under ovennævnte Titel, da vilde vente, at Bogen var kommet til Verden for enten at forfægte en ny Idé eller for at øve Kritik overfor et og andet ved Livsforsikringsvirksomheden, som den engang forefindes. Dette er dog ikke Tilfældet, idet Bogen er en Lærebog, endog specielt udarbejdet til Brug ved Undervisningen paa Købmandskolens Forsikringskursus. Den vil derfor i første Række have Krav paa at blive betragtet som et Stykke praktisk Pædagogik, over hvilket Erfaringerne fra den daglige Brug ved Undervisningen naturligvis først kan fælde den endelige Dom; men Sandsynligheden taler for, at Forf. her — ogsaa som Pædagog — har haft en heldig Haand. I Stedet for, som det vilde have været ganske nærliggende, at tage Livsforsikringsloven som Udgangspunkt, for ved nærmere at gøre Rede for de Forhold, der har givet Anledning til de enkelte i Loven indeholdte Bestemmelser, ad den saaledes angivne Vej at naa til en Beskrivelse af en moderne Livsforsikringsanstalts mange Funktioner, har Forf. med en vis Dristighed angrebet sin Opgave paa et helt andet Punkt, idet han efter nogle faa, orienterende Bemærkninger om

danske Livsforsikringsforhold stiller Læseren overfor den unægtelig noget usædvanlige Opgave at starte og drive et Livsforsikringsselskab. Dermed er Planen for Fremstillingen given. Efterhaanden som de Krav, Loven og Publikum stiller, og de Opgaver, der i det hele melder sig til Løsning, møder frem, tages de op til nærmere Undersøgelse, og det fastslås herefter, inden Læseren atter føres videre, hvilke af de forhaandenværende Muligheder man vælger at bygge videre paa. Gennem hele Bogen fastholdes med gennemført Konsekvens denne Idé, der paa en overordentlig elegant Maade tilvejebringer en levende Forbindelse mellem Teori og Praksis.

Denne Fremgangsmaade rummer nu ganske vist let paaviselige Ulemper. Ved stadig Anvendelse af et til de mindste Detaljer konstrueret, konkret Eksempel, vil den ukyndige Læser meget let blive berøvet et vist frit Overblik og Sans for Dimensionerne af de mulige Afvigelser fra Arbejdseksemplet. Og hvad den kyndige Læser angaar, da vil det vanskeligt undgaas, at han nu og da vil gribe sig selv i at glemme, hvad Eksemplet betyder, og — ganske med Urette — kritisere de valgte Enkeltheder.

Om det lykkes at gennemføre en Idé som Bogens, vil da i første Række bero paa den nærmere Udformning. Paa dette Punkt har Forf. imidlertid indfriet alt, hvad Metodens Dristighed kan kræve. Ikke blot lader Forf. ingen Lejlighed ubenyttet til at fremhæve, hvorledes man paa anden Maade end den i Bogen valgte kunde have handlet i de enkelte Tilfælde; men tillige belyses — forsaavidt det er muligt — til Stadighed de Forhold, som omtales, med Tal fra danske Selskaber. Hertil kommer saa i Almindelighed Forf.'s udmærkede Fremstillingsevne. Stilen er den samme paa sidste som paa første Side af Bogen, og enkelte Afsnit, som f. Eks. de, der behandler de egentlig forsikringstekniske Opgaver, er udarbejdede med en Overlegenhed, der ikke er langt fra at forvandle dem — fra besvær-

ligt Lærebogs-Stof — til underholdende Læsning, ikke mindst for dem, der i Forvejen er kendt med disse Ting.

Bogen, der er udgivet paa Forsikringsforeningens Foranstaltning, fremtræder i smukt typografisk Udstyr og uden Kniberi paa Plads og Papir.

Hans Cl. Nybølle.

JOHN RUSKIN: *Den sidste som den første.* Oversat af Carl og Lily Gad. 141 Sider. G. E. C. Gads Forlag. Kbhvn. 1917.

Et af Ruskins mest bekendte Værker „Unto this last“ foreligger her i dansk Oversættelse. Det er i Grunden kun en lille Bog, fire Essays, som oprindeligt blev offentliggjort i et Tidsskrift, men i 1862 udsendt som selvstændigt Skrift med et Forord af Forfatteren. Det kan ikke nægtes, at den forløbne Tid i nogle Retninger har bleget dette Arbejde. Det gælder maaske mest Polemikken, som særlig træder frem i det 4de Essay, og hvori Ruskin angriber Socialøkonomien stærkt. Man faar her et lignende Indtryk som ved Gennemlæsningen af Begyndelsen af George's „Progress and Poverty“. Det er den klassiske Socialøkonomi, der maa holde for, og den Socialøkonom, der blot i nogen Maade er paavirket af en nyere Tids psykologiske og sociale Strømninger inden for sin Videnskab, vil i de fleste Tilfælde kunne melde: Hus forbi. Heller ikke forekommer hans Tanker nu saa radikale, at man forstaar, at Artiklerne i sin Tid vakte saa stærk Modvillie hos de engelske Socialøkonomer og det Publikum, der var under deres Paavirkning.

Men selv om dette Værk saaledes ikke kan gøre et lignende Indtryk paa Nutiden, som det gjorde paa Forfatterens Samtid, er der dog nok af vækkende og æggende Tanker i det. Det er af den Slags Værker, som mere sætter Tankerne i Bevægelse, end det bringer dem til Hvile i en bestemt Opfattelse. Det er Enkelthederne,